

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/108/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010554
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010554.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci odsúdeného A. B., o návrhu na zrušenie ochranného opatrenia, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03. októbra 2023 v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/35/2023 zo dňa 01. augusta 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 7Nt/35/2023 zo dňa 01. 08. 2023 podľa § 448 ods. 1 Trestného poriadku zamietla žiadosť odsúdeného A. B. o zrušenie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 11. 05. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/78/2018 zo dňa 26. 09. 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/23/2019 zo dňa 11. 06. 2019.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú neskôr písomne odôvodnil v podstate tým, že rozsudok 3T/38/2018 zo dňa 15. 11. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/17/2019 zo dňa 06. 03. 2019 neukladá vykonať ochranné protialkoholické liečenie. To, že toto bolo uložené skorším rozsudkom nemôže byť smerodajné, nakoľko vzhľadom k zmene, ku ktorej došlo (zmena trestu na 6 rokov odňatia slobody) nariadenie liečby stratilo podklad. Podľa jeho názoru nemôže byť nariadené liečenie z jedného rozsudku (zrušeného) a trest z druhého rozsudku. Je to v rozpore so zásadou ne bis in idem. Z uvedených dôvodov preto požiadal krajský súd o zrušenie ambulantnej protialkoholického liečby

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a po preskúmaní trestného spisu krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého spisového materiálu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 11. 05. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/78/2018 zo dňa 26. 09. 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/23/2019 zo dňa 11. 06. 2019 bolo odsúdenému A. B. uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/28/2018 zo dňa 15. 11. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/17/2019 zo dňa 06. 03. 2018 bol odsúdenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo

výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol týmito rozhodnutiami podľa § 42 ods. 2 Trestného poriadku zrušený aj výrok o treste uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/46/2017 zo dňa 11. 05. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/78/2018 zo dňa 26. 09. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

V tejto súvislosti aj krajský súd musí konštatovať, že vyššie uvedeným postupom došlo len k zrušeniu skoršieho výroku o treste (v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na zásady ukladania súhrnného trestu), teda pôvodné rozhodnutie o uloženom ochrannom opatrení – ochrannom protialkoholickom liečení ambulantnou formou ostalo týmto rozhodnutím nedotknuté. Rovnako tak výrok o uloženom ochrannom opatrení nie je ďalším rozhodnutím na výrok o treste obsahovo nadväzujúcim, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratil podklad, ako je uvedené v § 42 ods. 2 Trestného zákona. Trestný zákon v § 31 ods. 1 explicitne uvádza, že druhmi sankcií podľa tohto zákona sú tresty a ochranné opatrenia. Preto sú aj uvedené sankcie vždy ukladané samostatnými výrokmi, aby bolo možné tieto výroky od seba oddeliť práve aj v konaní o opravných prostriedkoch, alebo aj v prípade ukladania súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona. Preto celá sťažostná argumentácia odsúdeného je právne irelevantná, pretože je v rozpore s Trestným zákonom a zásadami ukladania súhrnného trestu a sankcií v zmysle Trestného zákona. Rovnako tak nebola porušená ani zásada ne bis in idem, pretože žiadnym z vyššie citovaných rozhodnutí nebolo o tej istej veci rozhodnuté dvakrát.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto senát krajského súdu po zohľadnení všetkých okolností prípadu sťažnosť odsúdeného A. B. v zmysle citovaného zákonného ustanovenia ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.